

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Proteus ofte Minne-beelden verandert in Sinne-beelden

Cats, Jacob

Rotterdam, 1627

Amota movetur

urn:nbn:de:bsz:31-101049

AMOTA MOVETVR.

Quid hoc monstri est? scit nocens fa-
cinus in solitudine, semotus arbitris,
in solum aliquem à se commissum: scit
cadaver hominis à se occisi alta terra ob-
rutum: scit animum multis simulatio-
num involucris ab oculis humanis remo-
tum; & ecce! tremit tamen, angitur, pal-
lescit; & conscientia mente anxiam vas-
tat. Vnde hoc? à Deo, inquam, à Deo est,
cui peculiare, obstacula removere, men-
tem movere. Egregie imperator in l. ult.
Cad l. Iul. Majest. ex quo sceleratissimum
quis consilium caput, exinde quodammodo
de sua mente punitus est.

Continuò templum, ac violati nu-
minis æras,

Et quod præcipuis mentem sudori-
bus urget,

Te videt in somnis

Mala conscientia tuta est aliquando, se-
cura nunquam, ait Seneca. Interest, imò
inest, non actionibus modo hominum, sed
& animis Deus; & ut numisma impres-
sam habet principis imaginem; ita homo
Dei: eaque, si uspiam, certè in conscientiis
hominum quam maximè eluet.

En animum ac mentem! cum quâ
Dii nocte loquuntur.

Ist niet gantsch vreemt ende seltsaem dat een
misdadighe, wetende dat sijn rabauwerie er-
ghens in een bosch ofte op een heye, ende
mitsdien buyten de ooghen van alle menschen,
by hem is begaen gheweest; wetende dat het
lichaem by hem vermoort, wel diepe onder de
aerde is gheset; wetende dat hy sijn ghedach-
ten in een besloten boesem draecht. Dat hy
(seg' ick) evenwel t'elcken op alle voorvallen
fitter en heeft, en byna op het ruyfchen var-
elk bladt het innerste van sijn ghemoet voelt
ommeroen, en grondelyck beweghen. Van
waer comt dit? ontwyfelyck van niemand, als
vande hant Godes selfs, aen de welcke eygen is
door allerley beletselen henen te dringen, ende
het binneste des menschelijken ghemoeds
rontsomme te keeren, en krachtelijck te beroe-
ren. Soo haest (seyt de keyser Iustinianus) ye-
mant voorgenomen heeft een schelmstuck aens
te rechten, so haest heeft hy alreede, in sijn ey-
ghen ghemoet, sijn straffe beginnen te dragen.

Wie daer heeft een quaet ghemoet,
Slaept hy, waeckt hy, wat hy doet;
't Quade feyt, by hem begaen,
Comt ghestadich voor hem staen.

Een quaerdoender (seyt Seneca) kan somwy-
len wel vry zijn, maer nimmermeer vrymoed-
ich. God is by ende aen den handel ende her-
ten der menschen, en gelijk der príncen ghe-
daente ghedrukt is op het ghelt, soo Godes
beelt in 's mensen ghemoet.

Wanneer een mensch alleen vertrekt,
Of op zijn bedd leydt wytghestreckt,
Dan wort hy dickywils seer bevreeest,
Want God die spreekt met sijn geest.

TERTVLLIANVS.

Conscientia potest adumbrari, quia
non est Deus, extingui non potest,
quia à Deo est.

SENEC. EPIST. 96.

Quid prodest recordere se, & oculos
hominum auresque vitare? bona
conscientia turbam advocat, mala autem
& in solitudine anxiam est.

I. IOHAN. 3. 9.

Die uyt Godt ghebornen is en doet gheen sondē,
want zijn zaet blyft in hem.

DE seylsteen en het stael zijn op bedeckte gronden
Zijn onder een verplicht en over hant gebonden,
Al scheyt hen eenig dingh, de gheest die trechter in,
Gheen scheytsel tusschen bey, en scheyt haer soete min.
Wat kan de vverelt doen? daer zijn bedeckte vveghen
Waer door den hemel selfs komt over ons gheseghen:
Weest vrolijck, vroom gemoet, noyt scheyter eenich slot
Den gheest van sijn begin, de ziel van haren Godt.

Omnia spiritui pervia.

VT semel imperit chalybi sua munera magnes,
Cum magnetē suo, se movet usque chalybs:
Haud objecta moram faciunt huic ligna metallo,
Ne sese lapidis vertat ad ora sui.
Cum semel est imbuta Deo gens cælitus acta,
Inque suā Christi symbola mente gerit,
Se licet opponat vasto cacodæmon hiatu,
Se sacrata, Deo corda movente, movent.

R O M. 8. 34.

Qui nous séparerá de la dilection de Christ?

LE fer touché d'aymant se tourne avec sa pierre
Bien que soit loing de là, bien que prison l'enferre.
Qui est marqué de Dieu, & porte au cœur la foi,
Ne quite la vertu, par peine ni esmoi.

OMNIA